

Liber I.

deus misericorditer ignoscit. alia que affluenter tribuntur. ignoscit mala nostra. largif bona sua. semp̄ presto est ad ignoscendū. patut spad largiendū. hic pius. hic largus. vtroq; benignus. vbiq; bonus. Cōfiteamur ergo illi mala nostra. cōfiteamur a nobis esse mala nostra ut pie ignoscatur. cōfiteamur ab ipso esse bona nostra ut deseruerit et angeat. Hec igit̄ incessanter agam? ne ingratiappeam? vel de nobis data rem iavel de pcessa gratia. verus enim amor pfectus semper. hec aug. In quib; verbis daf intelligi non debere pctōrem desperare etiam in multis criminib; pstitutū. Sed sunt nonnulli qui post multa et enormia pctā de dei misericordia desperantes se tradūt ad ampliora flaccia perpetrandā. ut saltem hinc vivat gulosē et voluptuose qui futura assequi bona se desperant. Quorū periculosaz exccatōnem beatus aug. in quadā au toritate tangit sic dicens. Sunt nonnulli homines qui cum cogitare ceperint mala que fecerunt. non sibi putat ignosci posse. et hoc dū putant dant autem iam perire. et desperatōe penitentes in cogitationib; suis. ita nula nobis spes est neq; enim tanta illa q; cōmisiimus donari nobis aut ignosci possunt. quare ergo non satisfacimus cupiditatib; nostris. impleamus saltem pñris et pñis voluptatem. q; nullaz habemus in futuro mercedē. faciam? quicquid liber et si non licet ut habeat nus suavitatez tempalem. q; percipie non meremur eternā. Talia dicentes despando peunt. Sed pcedit ad eos dñs dicens per Ezech. In qua eunq; die cōuersus fuerit homo a via sua mala omnes iniquitates eius obliuiscar. Hacce audita et credita a desperatione recreantur et ab illa altissima ac pñfundar vragine qua submersi fues-

Dist. I. Ca. VI.

rant emergunt. Nec augusti. Ecce ad desperationem homines stulti ppter pecata deueniunt. quorū stulticiam Fulgentius commemorat sic dices. Stultissima res est desperatione cum nimis omnia opera sua diuina excellat miseratione. De hoc etiam dicit Hilarius. Stultus reuera est qui de dei pietate misericordiaq; desperat. Damnatio autem dignus est qui super misericordia dei fronte impetrata peccat. hec hilarius. Unde etiam dicit Iheronim⁹. Hoc ipsum non lateat desperantes p cuncta excellat dei opera ipsa sua misericordia. misericordiaq; saluatoris suis prefert operibus vniuersis. hec hies romimus. Ecce habemus p vere penitentes nullo modo debeant despere de dei misericordia. Qui autem dicit Haymo. deus est semp̄ paratus misereri hominum in morte q; invita. sed non sp̄ eq; ydoneus atq; dignus est suscipere dei misericordiam tam in morte q; in vita sed hoc faciunt peccata siue negligencie hominum. Nam scđm richardum. Summa dei delectatio est effundere ex se imbreui siue pietatis et misericordie. Justo autem dei iudicio ille damnatur qui hunc felicem impediuere atq; restrinxerit effluxum. qui effluxus pietatis et misericordie impedire in homine ppter malam voluntatem et vitium perpetratōem. Unde quilibet peccator q; quis multis et magnis criminibus sit obrutus si ex toto corde conuersus fuerit ad dominū nequaq; debet de dei misericordia desperare.

Filius. ¶
Est ne aliquod peccatum tam graue quod non possit nec valerat indulgentiam a deo primere et misericordiam.

Capitulum VII.

e. q.

Dom est aliquid flagiciū sine peccatū tāz graue
et enorme si p eo homo p̄t̄tus fuerit
et p̄miam egerit v̄eniam indubitanter
et m̄iam a deo p̄sequēt̄ excep̄ta despera
tione quevēt̄ caret. De hoc primo d̄t̄
berū. Neq; criminis quantitas nec vi
te enormitas tempor̄ diuturnitas ex
cludit aīaz a m̄ia dei si mutatio fuerit
voluntatis. Et beatus aug. **A** Nec
cantes quoq; ad spem venie ne despēnt
horat̄ p exempla in tractatu de confli
ctu viciōz sic dices. Si de criminib⁹
agis de delictis ecce dauid adulterio
simul et homicidio reus de inferni fau
cib⁹ m̄ia d̄m̄ scribitur liberatus. Ecce
manasse oīm̄ peccator̄ nephantissi
mus ipurissimus sordidissimus et sce
leratissimus p̄m̄a de morte ad vitā res
dit. Ecce maria magdalene inumeris
facinor̄ sordib⁹ inquinata ad fontem
pieratis anxia currens d̄m̄ vestigia la
ccrimis rigans capillis detergens os
culans vngento pungens abluī meru
it. Ecce petrus negatōis sue vinculis
astricrus amarissimis lacrimis infite
litatis nodos resoluit. Ecce seditionis
simul et effusionis fratrem sanguinis
latro obnoxius. om̄ius hore momēto
una p̄fessionis v̄oce de cruce ad padis
sum transq;. Ecce Paulus eccīam dei
p̄sequens multos p nomine xp̄i peri
mens ut dicam maritū se toto cruo
re inficiens apls factus invas electio
nis mutatus est. vbi ḡ tot tantaq; p̄ce
dunt exempla non dent locū desperati
om̄ colloquia mala. Cū etiam scriptū
sit in quaēq; peccator̄ ingemuerit sal
uus erit. Et rursum nolo mortem pec
catoris sed ut querat̄ et vivat. **L**
De quersiōe v̄o i melius nequaq; mu
rari quid aliud respondeam nisi vt qđ
heri quisq; nō egit hodie dū adhuc v̄i

uerē licet agat ne differat de die in diē
dum nescit si velynā correctionis ha
beat diem. hec aug. Hanc tantam piet
atem dei Amb. admirat̄ dicens. te
benignitate dei non sufficio admirari
eo q̄ tm̄ pcere potest h̄i peccatori sed
non est mirandū quia tanta est pietas
et m̄ia inviscerib⁹ di nostri qui cū om̄
nipotēs sit et oīa facere possit hoc tamē
facere non potest vt non misereat hu
milib⁹ et p̄t̄tis corde ad seipsum con
vertentib⁹. Et ne hoc absurdū esse di
cas beatus aug. in libro. lxxxij. questi
onū pbat sic dicens. Deus om̄ia p̄t̄
preter hoc q̄ non potest non misereri
gemib⁹ peccatoris qui ad se revertit.
Hoc idē sentit beatus ambro. in libro
de officijs cū d̄t̄ Deus namq; oīs im
potentie expers sola ramen sue m̄ie li
gatur et vincit pietate. Ecce quāta dei
pietas qm nulla supare potest n̄ea ini
quitas. Drecellit enim eius pietas et
m̄ia oēm̄ imiquitatem et maliciāz. De
tanta eius m̄ia d̄r in quodam tractatu
Mirandū est et valde mirandū qđ d̄r
certissima tñ et indubitate fide tenen
dum. Ecce si totus mundus esset glo
bus igneus et in medio eius de stipula
lini pugillus hic ex sua naturali incli
natione non tam cito flammāp incen
dia recipet sicut abissus miserationis
dei p̄t̄rem penitentez et suerti volen
tem qz in illa actione naturali aliquā
lis. licet minima et imp̄ceptibilis re
quitat̄ morula sed nulla penitus mora
inter peccantem et remittentē gemen
tem et gemitus exaudientē. Et beatus
grego. Det̄ magna dei m̄ia videtur
quasi simile sentire cum d̄t̄ in registro
maior est dei m̄ia q̄ quenam malicia et
sicut scintilla in medio mari sic om̄ia
mis malicia ad dei misericordiam. hec
gregorius. Nec mirum qz om̄ia pec
cata q̄uis multa et enormia sint tamē

Liber I.

sub numero & mēsura sunt. mis̄cōdia re
ro dei sine numero & mensura est. ergo
vincere eam peccata non possunt.
O Qd̄ pbat beatus aug. in quadāz
pulcra autoritate sic dicens. Neuerete
read deū o peccatorū cum fiducia . non
emim vincent omnia p̄ctā tua magnitu
dinem mīe dei. Quantacunq; em̄ sint
sub numero & mēsura sunt. mis̄cōdia re
ro dei sine numero est & sine mensura.
non ergo vincere p̄t quod cū mensura
est illud qd̄ absq; mensura ē. h̄c aug.
Ecce quō aperte claret per dicta sanc
torū patrum ineffabilem & immensura
bilem esse mis̄cōdiām dei. Tollat ergo
ab homīe omnis desperatio & maxime
ab illo qui in toto corde suo p̄veram
penitentiam sequat̄ dominū . & tantaz
spem habere debet ad deum q̄ si etiam
vnus tñ homo ex omnib; hominib;
de toto mundo saluare. eundem seip
sum debet estimare esse & spare. Id tā
psolatoriam spem beatus aug. in libro
ecclesie inuitat vnūquemq; fidelež sic
dicens. **O**mnis aut ab homine xp̄ia
no tollat desperatio . nam si inter oēs
mundi hoīes solus vnus homo salua
ri deberet. vnusquisq; sperare tenet se
esse illū qui saluare. h̄c august.

Filius

Audiens tāta mirabilia deī mi
sericordia p̄ gaudio & ammira
tione penitus deficio. o ōs deus pater
nō viscez pietas inaudita. o ḡa fin
gularis. o diuine mis̄cōdie pelagus in
finitū cunctis mortalib; incomprehen
sum. excedens ingenia. supans vta.
deniq; supgrediens merita vniuersa.
quis enim tam flagiosus qui aure p
cipiens & intelligētantam tuam pie
ratem ad spem venie suop; delictoz post
posita sua imiquitate quā gessit vt non
resurget.

Ca. VIII. Pater.

V. Dist. I. Ca. VIII.

Bene sapiss fili et

optime dixisti de tam incōpre
hensib; i mis̄cōdia dei. Crubescat ergo
humana malicia & supbia. & p̄fiderās
tantam benignitatē dei currat quanto
tius non despanto ad fontē eius pie
tatis ad veram p̄mā & p̄uerisionem. &
tanto humilius & fernētius ip̄sius mi
sericordiā postulet quāto ad indulgen
dū p̄mptiorem certit ipsum existere.

N De hoc dicit richardus d̄ san
ctore. In nullaviriorū enormitate de
rei miseratiōe est desperandū qui tam
multus est ad ignoscendū. Sed nun
quid idcirco ipsum impudenter & ir
reverenter implorare debemus quē ad
indulgendū tam p̄num agnouimus.
imo tāto magis debemus in eius p̄spe
ctu erubescere. tanto humilius vniām
postulare quanto benignorē & dulcio
rem agnouimus quem pr̄um aciter of
fendimus. h̄c richardus. Considerā
tes igit tantam pietatem in viscerib;
dei nostri curramus singuli ad finū pi
eratis & ad gremium mīe eius dum li
cet & hoc corpusculo sumus. ne preoc
cupati die mortis queramus spaciū
p̄mē & inuenire non possimus.

Accedemus ergo cum fiducia ad thro
nū gracie eius & si sentimus in nobis
duriciam cordis flagitemus clementi
am ipsius vt emolliat illud grām com
punctionis infundendo per quā possū
mus saluari & mīam eius intuemire. ne
forse tardantes incurramus indigna
tionem ipsius & perpetuam duriciam
cordis nostri. ipse enim corda prava &
dura potest emollire cum sibi placet &
quando sibi placet. & diverso mō quo
sibi placet. De hoc dicit beatus augu
sic. Quis tam impie desipiat vt dicat
deum malas hominū voluntates quas
voluerit. quando voluerit. vbi vulnerit

e. iq.